

En resume, aínda que nesta exposición non encontramos moitos elementos novos, M. Siguán fai unha síntese atinada dos principais problemas que afectan á normalización do galego, especialmente no ámbito escolar, mantendo en todo momento un ton obxectivo e rigoroso. Precisamente o aspecto máis interesante deste traballo consiste en que a situación do galego está vista desde o exterior, e en que contamos coa posibilidade de confrontala coa situación do vasco e do catalán. Desta comparación saltan á vista tanto as grandes posibilidades de desenvolvemento que o galego presenta a priori no ámbito educativo, coma as graves insuficiencias da súa instalación nese medio.

Este terceiro número de *Sociolingüística* péchase, tras unhas páxinas de revista de libros, cunha bibliografía de sociolingüística dos países europeos correspondente ó ano 1987 (pp. 176-219). Lamentablemente, a bibliografía referida ó galego (que aparece entre a portuguesa) é moi incompleta e non reflexa a riqueza e a calidade dos estudos que se publicaron sobre a nosa lingua nese ano. É igualmente pobre a lista dos títulos sobre sociolingüística do resto do estado español.

En consecuencia, polo que levamos visto nos tres primeiros volumes, *Sociolingüística* constitúe unha publicación de primeira importancia para coñecer a situación lingüística de Europa e para abordar o estudo dos problemas de orde sociolingüística que se producen na Europa plurilingüe onde as linguas subalternas, coma o galego, terán que gañar o futuro.

X. L. REGUEIRA

Revista de Llengua i Dret nº 12, xullo de 1989. Escola d'Administració Pública de la Generalitat de Catalunya.

Desde o ano 1983 -o nº 1 é do mes de xuño- a Escola d'Administració Pública de Catalunya publica a "Revista de Llengua i Dret", baixo a dirección de Carles Duarte i Montserrat -destacado estudioso do tema da linguaxe administrativa, durante moito tempo xefe da Sección de Lingua Catalana e Linguaxe Administrativa da Escola e hoxe xefe do Servicio de Asesoramento Lingüístico da Generalitat- e cun Consello de Redacción composto de coñecidos e mesmo eminentes lingüistas e profesionais do dereito.

Como se di na presentación desta publicación, a intención da Escola foi a de proporcionarlle un novo instrumento á lingua catalana que coadxuvase a conseguirla súa normalización e prestixio, a través da fixación dunha metodoloxía rigorosa na materia e da creación dun cadro de especialistas cunha formación sólida. A revista, que acolle traballos doutros ámbitos do Estado español -incluída, claro está, Galicia- e mais do internacional, trata temas fundamentalmente relativos ó uso da lingua no marco da Administración e no ámbito xurídico, desde catro puntos de vista: a) o estrictamente lingüístico ou estrutural (temas de vocabulario, fraseoloxía, etc.); b) o da historia da lingua (edición de textos administrativos e xurídicos, estudo das diversas fases da historia do vocabulario administrativo, etc.); c) o sociolingüístico (traballos sobre linguas en contacto, sobre rexistros lingüísticos, etc., sempre

de todas maneiras vinculados ó uso da lingua na Administración); e d) o xurídico (o marco legal da documentación administrativa e do uso oficial das linguas).

A periodicidade da publicación é semestral e só se veu rota no ano 88, no que unicamente apareceu un número, o 11, correspondente a xullo.

As seccións fixas de que se compón a revista son catro:

1) Estudos, que recolle artigos de ensaio, de análise, de aportación de novos materiais sobre puntos concretos, etc.

No número 5 (de xuño de 1985) esta sección subdivídese xa en: a) A linguaxe administrativa e xurídica; e b) O réxime xurídico. E a partir do número 6 (de decembro de 1985) engádeselle outra nova subdivisión, que perdurará cando menos ata o número 11 (xullo de 1988): c) A planificación lingüística.

2) Información, onde aparecen artigos de presentación e comentario de institucións, cursos, coloquios, etc., relacionados coa linguaxe administrativa.

3) Lexislación e xurisprudencia, que recolle noticias ou reproducións dos textos legais que regulan o feito multilingüe e das sentencias que os interpretan e sinalan o seu alcance e a súa significación.

4) Recensións, onde se fai a presentación e crítica de publicacións destacadas no campo da linguaxe administrativa.

Como particularidades dalgúns números, inclúense ó seu comenzo, antes das habituais seccións, as comunicacións e os relatorios dalgún simposio organizado pola Escola d'Administración. Así, nos números 8, 11 e 12 aparecen os que tiveron lugar con ocasión da celebración respectivamente da "II Táboa redonda para técnicos de planificación lingüística", das "Xornadas sobre técnicas e métodos de estudo da linguaxe administrativa" e do "Simposio sobre criterios de avaliación lingüística no proceso de selección de funcionarios". Tamén neste sentido algún outro número inclúe traballos e análises relativos a algún aspecto importante; é o caso do número 3, que dedica varias aportacións sobre a Lei de normalización lingüística en Cataluña, e do número 8, que recolle un par de artigos sobre a Carta europea das linguas rexionais e minoritarias.

Outra novidade formal é a que presenta o número 11 da revista, continuada no 12, consistente na inclusión de extractos dos artigos publicados na sección de estudos (dos artigos en catalán, en castelán e inglés; dos artigos en castelán, en catalán e inglés; e dos artigos en inglés, en catalán e castelán; no número 12, ademais, os artigos en francés e en italiano extractanse en catalán e en inglés).

No número 5 da revista inclúese un índice alfabético de autores e artigos publicados nos números 1-5. Así se fai tamén no número 10 respecto dos números 6-10.

No que respecta xa ó número 12 en concreto, recolle previamente -como xa se dixo- os relatorios do "Simposio sobre criterios de avaliación lingüística no proceso de selección de funcionarios", que se desenvolveu en Barcelona na sede da Escola d'Administración:

-Xabier Aizpuru Telleria. Determinación de los perfiles lingüísticos de los puestos de trabajo y criterios de evaluación lingüística en la selección de personal.

-Carles Duarte i Montserrat e Joan Ramon Solé i Durany. La situació actual a Catalunya.

-Robert Comet i Codina. Criteris d'avaluació lingüística en el procés de selecció de funcionaris. El cas de Suïssa.

-Claude Wilwerth. La situation actuelle en Belgique.

-Paolo Carrozza. La situazione attuale in Italia.

-Jesús Prieto. El conocimiento de las lenguas propias de las Comunidades autónomas y extranjeras como requisito de capacidad de los funcionarios de la Administración del Estado.

A través destas aportacións pásase revista á situación dos perfís e das esixencias lingüísticas no acceso e desenvolvemento da función pública en determinados países e estados. Por outra parte, e como en moitos outros terreos e niveis, resulta sintomática a non aparición ou participación dalgún representante galego, precisamente nunha das cuestións básicas no proceso de normalización lingüística no ámbito das administracións públicas.

Xa dentro das seccións habituais da revista, no epígrafe dos estudos, recóllense os seguintes :

-Toni Mollà. Sobre política lingüística municipal.

O autor, desde un punto de vista teórico ou doutrinal, analiza, tras distinguir entre política e planificación lingüísticas, dun lado, e entre política e planificación institucional e cívica, doutro, estas dúas vías de acción desde o ámbito municipal, que considera o máis próximo ó cidadán.

-Leopoldo Tolivar Alas. Normalización lingüística y estatuto asturiano.

Céntrase este traballo en analizar "a virtualidade normalizadora do vixente Estatuto de autonomía para Asturias (...), así como nas posibilidades que, sempre dentro do marco da Constitución española, poderían utilizarse para satisfacer a pretensión de lle dar ó asturiano o tratamento que en cada momento demande realmente a sociedade asturiana" (p. 172); revísanse os preceptos legais aplicables e os posibles ámbitos de actuación: Administración e entidades, medios de comunicación e publicacións oficiais, ensino, toponimia..., e postúlase o seu desenvolvemento a través dunha lei de normalización.

-Jordi Bañeres. Aproximació a la història social de la codificació de l'eslovè.

Tras expoñe-los aspectos que o autor considera determinantes no proceso de elaboración de códigos ou normas lingüísticas (filolóxicos, económicos, nacionais, culturais, literarios e persoais), faise unha breve historia da normativización do esloveno, cos seus distintos períodos ou épocas, desde os precedentes do século XIV ata os nosos días.

Hai que dicir que neste número da revista só se inclúen estes tres estudos, co que o epígrafe resulta moi escaso en comparanza con números anteriores.

Na sección de información, inclúense as seguintes colaboracións:

* Hai un erro que invalida o índice temático desta parte, que correctamente debería ser este: p. 159 -Toni Mollà: "Sobre política lingüística municipal"; p. 171 -Leopoldo Tolivar Alas: "Normalización lingüística y estatuto asturiano"; e p. 187 -Jordi Bañeres: "Aproximació a la història social de la codificació de l'eslovè".

-De Joan Ramon Solé i Durany, sobre dúas sentencias do Tribunal Supremo de Canadá acerca da lingua na rotulación e noutras actividades comerciais.

-De José Machado Plazas, sobre o uso do catalán no etiquetado de produtos comercializados en Cataluña e sobre a Resolución do Tribunal Constitucional do 19 de abril de 1988 neste sentido.

-De Joan Ramon Solé i Durany, sobre o Congreso de planificación lingüística na Administración pública celebrado en Donostia en novembro de 1988.

-De Carles Duarte i Montserrat, sobre o Curso de dereito lingüístico de Cataluña dentro dos cursos de doutoramento da Universidade de Barcelona nos cursos académicos de 1987-1988 e 1988-1989.

Na sección de lexislación e xurisprudencia, e no subepígrafe de crónica lexislativa, distintos autores repasan as principais disposicións legais referentes ó emprego da lingua nos distintos ámbitos de uso, en Cataluña e no conxunto do Estado -Galicia, de novo, nin aparece- e mesmo a nivel internacional -concretamente, unha resolución do Parlamento europeo-. No outro subepígrafe, o de xurisprudencia, Antoni Milian i Massana presenta a Sentencia 123/1988, do 23 de xuño, do Tribunal Constitucional, que declara inconstitucionais diversos preceptos da Lei de normalización lingüística das illas Baleares.

Na sección de recensións, dáse unha sucinta visión das seguintes publicacións:

-De Anxo Teixeira Piñeiro, O Parlamento de Galicia, Vigo, Ir Indo Edicións, 1988 (a cargo de Jaume Vernet i Llobet).

-De Jacques Maurais, Politique et aménagement linguistique, Gouvernement du Québec, Conseil de la Langue Française, 1987 (a cargo de Emili Boix i Fuster).

-De Josep M. Mas i Solench, Jutjats de pau, 4 vols., Barcelona, Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, 1988 (a cargo de Carles Duarte i Montserrat).

-De M. Dolors Urgell i Xambó e Carola Duran i Tort, Vocabulari econòmic-administratiu, Barcelona, Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, 1988 (a cargo de Carles Duarte i Montserrat).

Como nota final, hai que destaca-lo gran valor de conxunto da "Revista de Llengua i Dret", que cumpre perfectísimamente os seus obxectivos básicos e que para nós debía de ser cando menos unha guía de actuación para incorporar certos sectores ó proceso de normalización e de difusión das iniciativas e traballos que se desenvolvan no ámbito da lingua e da Administración en xeral.

O feito de que no ano 88 só aparecese un número da revista ou de que este número 12 resulte algo xusto en extensión no capítulo de estudos non empece en absoluto para considerar esta publicación como modélica.

CARLOS DIAZ ABRAIRA